

[AM2023.02.24H]

Retten i Koldings DOM - 24. februar 2022 *) - 1-614/2022 - 370073241-00539-21

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født oktober 1992

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 24. januar 2022.

Sagen er hovedforhandlet digitalt.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 2,

ved den 20. marts 2021 ca. kl. 19.00 at have ført personbil med reg.nr. ... ad Grønlandsvej i krydset ved Diskovej i Vejle, selv om han var frakendt førerretten.

2.

overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, vold i gentagelsestilfælde,

ved den 21. august 2021 ca. kl. 01.25 ud for værtshuset *Værtshus* på *Adresse1* i Vejle, at have slået *Forurettede* i hovedet med knyttet hånd.

3.

overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, stk. 2, jf. bilag 1, liste B, nr. 29,

ved den 21. august 2021 ca. kl. 01.45 på Vejle Politigård på Skolegade 3A i Vejle at have været i besiddelse af 1,40 gram amfetamin til eget brug.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres 1,40 gram amfetamin hos tiltalte.

Anklagemyndigheden har endelig i medfør af straffelovens § 79 c, stk. 1, nedlagt påstand om, at tiltalte i et af retten nærmere bestemt tidsrum idømmes forbud mod i tidsrummet fra kl. 24 til kl. 5 at færdes og opholde sig på serveringssteder, hvorfra der foregår salg af stærke drikke til nydelse på eller ved salgsstedet, og hvortil der er offentlig adgang, og i nattelivszoner udpeget i medfør af § 6 b i lov om politiets virksomhed og offentliggjort på politiets hjemmeside www.politi.dk.

Tiltalte har erkendt sig skyldig i forhold 1 og 3 og nægtet sig skyldig i forhold 2.

Forurettede har påstået, at tiltalte skal betale 655 kr. i erstatning.

Tiltalte har både bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidneforklaring af *Vidne1*, *Forurettede* og *Vidne2*.

Forklaringerne er blevet lydoptaget ved rumoptagelse og gengives ikke i denne dom, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 5.

Af en politiattest af 9. februar 2022 fremgår det, at *Forurettede* blev undersøgt på skadestuen på Kolding Sygehus den 21. august 2021 kl. 03.00. I pkt. 5 i politiattesten er de objektive fund beskrevet således:

" ...

Der ses en bule i baghovedet cirka 4 x 6 cm areal.

Ingen sår ingen hudafskrabning, ingen knogle krepitation ved palpation.

Der ses normale hud omkring underkæben ingen hævelse og ingen knogle krepitation. Egale pupiller og god lys sans reaktion. Upåfaldende øjenomgivelse.

... "

Tiltalte er tidligere straffet

- ved dom afsagt den 18. juni 2012 af Retten i Sønderborg, med en bøde på 7.000 kr. for overtrædelse af bl.a. lov om euforiserende stoffer § 2, stk. 1, jf. bekendtgørelsen om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. 3, stk. 1, jf. liste B, nr. 16

- ved dom afsagt den 28. august 2013 af Retten i Kolding, med fængsel i 1 år og 8 måneder for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. bekendtgørelsen om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. 3, jf. bilag 1, liste B, nr. 16
- ved Vestre Landsrets ankedom af 4. juni 2014, med en tillægsstraf på fængsel i 7 måneder for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 123
- ved dom afsagt den 10. oktober 2016 af Retten i Kolding, med fængsel i 50 dage og en bøde på 1.500 kr. for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 119, stk. 1, og færdselslovens § 53, stk. 1
- ved dom afsagt den 16. december 2016 af Retten i Hjørring, med en tillægsstraf på fængsel i 8 måneder for overtrædelse af bl.a. færdselslovens § 54, stk. 1, 1. pkt. Ved dommen blev tiltalte frakendt førerretten i 5 år og 6 måneder i medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2, jf. princippet i straffelovens § 61, stk. 1
- ved dom afsagt den 17. januar 2018, med en bøde på 2.500 kr. for overtrædelse af bl.a. færdselslovens § 117 a, stk. 1
- ved dom afsagt den 27. august 2018, med en bøde på 1.500 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 117 a, stk. 1
- ved dom afsagt den 8. juli 2021, med en bøde på 5.250 kr. for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1, og lov om forbud mod visse dopingmidler § 3, stk. 1, jf. § 1, nr. 1.

Rettens begrundelse og afgørelse

Vedrørende forhold 1 og 3:

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig, og tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i disse forhold.

Vedrørende forhold 2:

Forurettede har efter sin forklaring ikke nogen erindring om, at han blev slået i hovedet, og *Vidne2* har forklaret, at han ikke så slaget. Endvidere har *Vidne1* efter sin forklaring ikke i dag nogen erindring om, hvorvidt *Forurettede* blev slået med knyttet eller flad hånd.

Ifølge politiattesten er der ikke konstateret skader på *Forurettede*, som hidrører fra, at han blev slået i hovedet, idet det må lægges til grund, at bulen i baghovedet er opstået ved, at *Forurettede* faldt omkuld, og på optagelsen fra videoovervågningen, der er blevet forevist under hovedforhandlingen, er det ikke muligt at se slaget.

Efter tiltaltes lægges det til grund, at han tildelte *Forurettede* et slag i ansigtet med flad hånd.

Tiltaltes forklaring om, at han handlede i nødværge, støttes ikke af de oplysninger, der foreligger i sagen, herunder navnlig *Vidne1's* forklaring og optagelsen fra videoovervågningen, og tiltalte er derfor ikke straffri, jf. straffelovens § 13, stk. 1.

Det findes herefter bevist, at tiltalte er skyldig i den rejste tiltale, dog således at der er tale om et slag med og ikke knyttet hånd.

Straffen fastsættes til fængsel i 60 dage, jf. straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 2, jf. stk. 1, og lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelsen om euforiserende stoffer § 30, stk. 1, jf. bilag 1, liste B, nr. 30, jf. tidligere § 27, stk. 1, jf. bilag 1, liste B, nr. 29, jf. i det hele straffelovens § 89.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Af forarbejderne til straffelovens § 79 c fremgår følgende, jf. lovforslag nr. 189 af 10. marts 2021:

" ...

Et opholdsforbud vil skulle idømmes af domstolene efter en konkret vurdering af, om et opholdsforbud vil være egnet og nødvendigt for at forebygge nye lovovertrædelser af lignende beskaffenhed ved at sikre, at den dømte i en periode ikke kan færdes og opholde sig i nattelivet. Domstolene vil i den forbindelse skulle tage stilling til, om det må antages, at der er fare for, at den dømte vil begå ny ligeartet kriminalitet.

Det vil som udgangspunkt altid være tilfældet, hvis der er tale om gentagelsestilfælde.

Opholdsforbud vil dog også kunne gives i førstegangstilfælde, hvis det kan antages, at der er fare for, at den dømte vil begå ny ligeartet kriminalitet. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvor forbrydelsen er af grovere karakter, hvorved den dømte har demonstreret en vis voldsparathed. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis forholdet er begået af flere i forening, er begået over for flere ofre, eller der er tale om flere voldelige overfald af samme offer. Det kan også være tilfældet, hvis den pågældende har været i besiddelse af særligt farlige våben.

Det vil bero på rettens skøn, om det pådømte forhold er af en sådan karakter, at der kan gives forbud i tilfælde, hvor den dømte ikke tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet.

Et opholdsforbud vil endvidere skulle være proportionalt med den begåede kriminalitet. Den tidsmæssige udstrækning af et forbud vil i den forbindelse skulle indgå i proportionalitetsvurderingen. Det må antages, at et opholdsforbud meddelt for en periode på omkring 3 måneder almindeligvis vil være proportionalt, hvis der idømmes en betinget eller ubetinget fængelsstraf i omegnen af 30 dage, også i førstegangstilfælde.

..."

Tiltalte er i forhold 2 blevet fundet skyldig i at have have tildelt forurettede et slag i ansigtet i forlængelse af, at tiltalte havde opholdt sig på et værtshus. Tiltaltes forstraffe for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 123, og § 288, stk. 1, nr. 1, angår ikke forhold, der er begået i nattelivet eller i tilknytning til hans

færden i nattelivet. På denne baggrund og efter karakteren af forholdet finder retten efter en konkret vurdering, at et opholdsforbud ikke vil være egnet og nødvendigt for at forebygge nye lovovertrædelser af lignende beskaffenhed, hvorfor påstanden herom ikke tages til følge, jf. straffelovens § 79 c, stk. 1, jf. stk. 2.

Efter retsformandens bestemmelse tages den nedlagte erstatningspåstand til følge med rente som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, *Tiltalte*, skal straffes med fængsel i 60 dage.

Hos tiltalte konfiskeres 1,40 gram amfetamin.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til *Forurettede* betale 655 kr. med tillæg af procesrente fra den 24. februar 2022.

*) Berigtiget i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, den 3. marts 2022.

.....

Vestre Landsrets 6. afdelings DOM 18. maj 2022 S–0519–22

(dommerne Lis Frost, Hans-Jørgen Nymark Beck og Troels Trolldoft Henriksen (kst.) med domsmænd)

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født oktober 1992, (advokat Ole Schmidt, Aarhus)

Retten i Kolding har den 24. februar 2022 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 1-614/2022).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af fængselsstraffen og har gentaget påstanden for byretten om, at tiltalte idømmes et opholdsforbud i medfør af straffelovens § 79 c.

Tiltalte har påstået stadfæstelse.

Supplerende oplysninger

Overtrædelsen af straffelovens § 119, stk. 1, ifølge Retten i Koldings dom af 10. oktober 2016 angik skub i brystet begået den 11. oktober 2015 i en lejlighed kl. 01.20 om natten.

Retsgrundlag

I forarbejder til straffelovens § 79 c, jf. lovforslag nr. 189 af 10. marts 2021 hedder det bl.a.:

”2.1.3.1. Betingelser for at idømme et opholdsforbud

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i straffelovens § 79 c, der giver mulighed for, at personer, der idømmes fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af straffelovens §§ 119, 119 b, 123, 134 a, 192 a, § 244, stk. 1, §§ 245 og 246, § 252, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 1, §§ 266, 288 og 291, af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer eller af lovgivningen om knive og blankvåben, ved dommen kan gives et opholdsforbud.

Forslaget indebærer således, at et opholdsforbud vil kunne idømmes sammen med både en ubetinget eller betinget fængselsstraf samt i forbindelse med en anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. Dette omfatter anbringelsesdomme og behandlingsdomme efter straffelovens §§ 68 og 69, hvor der sker frihedsberøvelse, forvaring efter straffelovens § 70 og ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a. Opholdsforbud efter den foreslåede bestemmelse i § 79 c, stk. 1, vil omvendt ikke kunne idømmes i sager, hvor straffen alene er bøde.

Et opholdsforbud vil kunne gives, uanset hvilken af de i den foreslåede § 79 c, stk. 1, nævnte bestemmelser eller særlove, den pågældende dømmes for at have overtrådt, og det vil som udgangspunkt være uden betydning, hvor lang den idømte fængselsstraf er. Det forudsættes dog, at der normalvis vil skulle være tale om betinget eller ubetinget fængselsstraf på 30 dage eller derover, før et opholdsforbud er relevant. Opholdsforbud vil dog også efter omstændighederne kunne være relevant, hvis der idømmes en lavere straf, men hvor der f.eks. er tale om, at den pågældende gentagne gange tidligere er dømt for ligeartet kriminalitet eller for kriminalitet, der er begået i nattelivet.

...

2.1.3.1.1. Et opholdsforbud efter den foreslåede § 79 c, stk. 1, vil alene være relevant, hvor forholdet, der giver anledning til opholdsforbuddet, er begået i nattelivet eller i tilknytning til den dømtes færden i nattelivet.

Det vil således være relevant at idømme et opholdsforbud, hvis forholdet er begået i aften- og nattimerne eller på anden vis er begået i tilknytning til den dømtes færden i nattelivet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor forholdet er begået en tidlig morgen i forlængelse af, at den pågældende har

opholdt sig på en natklub, bar eller lignende. Det afgørende vil være, at et forbud på grund af karakteren af den begåede kriminalitet vurderes at ville virke forebyggende i forhold til ny ligeartet kriminalitet. Der vil i den forbindelse f.eks. kunne lægges vægt på, om forholdet er begået på eller i tilknytning til et serveringssted eller i eller i tilknytning til en nattelivszone.

Et opholdsforbud vil skulle idømmes af domstolene efter en konkret vurdering af, om et opholdsforbud vil være egnet og nødvendigt for at forebygge nye lovovertrædelser af lignende beskaffenhed ved at sikre, at den dømte i en periode ikke kan færdes og opholde sig i nattelivet. Domstolene vil i

den forbindelse skulle vurdere, om det må antages, at der er fare for, at den dømte vil begå ny ligear-
tet kriminalitet.

Et opholdsforbud vil endvidere skulle være proportionalt med den begåede kriminalitet. Den tids-
mæssige udstrækning af et forbud vil i den forbindelse skulle indgå i proportionalitetsvurderingen.
Det må antages, at et opholdsforbud meddelt for en periode på omkring 3 måneder almindeligvis vil
være proportionalt, hvis der idømmes en betinget eller ubetinget fængselsstraf i omegnen af 30
dage, også i førstegangstilfælde.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at straffen er fastsat til fængsel i 60 dage som sket.
Efter karakteren af forhold 1 og 2, herunder at tiltalte i forhold 2 er fundet skyldig i vold i gentagelsestil-
fælde, er der ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Tiltalte er i forhold 2 som anført fundet skyldig i vold begået i gentagelsestilfælde ved at have tildelt foru-
rettede et slag i ansigtet med flad hånd. Volden blev begået kl. 1.25 ud for et værtshus, hvor tiltalte kort
forinden havde opholdt sig. Volden er således begået i nattelivet eller i tilknytning til tiltaltes færden i nat-
telivet. Straffen for dette forhold vil isoleret bedømt skulle fastsættes til fængsel i 40 dage.

Det beror på en konkret vurdering, om et opholdsforbud vil være egnet og nødvendigt for at forebygge nye
lovovertrædelser af lignende beskaffenhed, herunder om det må antages, at der er fare for, at tiltalte vil
begå ny ligeartet kriminalitet.

Tiltalte er tidligere straffet for vold begået om natten, om end ikke i nattelivet, og i røveri.

Efter en samlet vurdering af tiltaltes tidligere straffe sammenholdt med omstændighederne, hvorunder den
nu begåede vold er sket, idømmes tiltalte herefter et opholdsforbud i medfør af straffelovens § 79 c som
nedenfor bestemt. Forbudsperioden fastsættes til 3 måneder, der efter bestemmelsens stk. 4 regnes fra
endelig dom. I forbindelse med udståelsen af fængselsstraffen forlænges forbuddet tilsvarende.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at tiltalte i et tidsrum af 3 måneder fra endelig dom idømmes
forbud mod i tidsrummet fra kl. 24.00 til kl. 05.00 at færdes og opholde sig på serveringssteder, hvorfra der
foregår salg af stærke drikke til nydelse på eller ved salgssteder, og hvortil der er offentlig adgang, og i nat-
telivszoner udpeget i medfør af § 6 b i lov om politiets virksomhed og offentliggjort på politiets hjemmeside
www.politi.dk. I forbindelse med udståelse af fængselsstraffen forlænges forbuddet tilsvarende.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

.....

Højesterets 2. afdelings DOM - 24. februar 2023 - 54/2022

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Poul Dahl Jensen, Michael Rekling, Oliver Talevski og Ole Hasselgaard.

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, (advokat Ole Schmidt, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Kolding den 24. februar 2022 (1-614/2022) og af Vestre Landsrets 6. afdeling den 18. maj 2022 (V.L. S-0519-22).

Procesbevillingsnævnet har den 30. juni 2022 meddelt begrænset tilladelse til anke til Højesteret, sådan at tilladelsen alene omfatter spørgsmålet om idømmelse af opholdsforbud efter straffelovens § 79 c.

Påstande

Dommen er anket af *Tiltalte* med påstand om frifindelse for opholdsforbud i medfør af straffelovens § 79 c og dermed stadfæstelse af byrettens dom.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse, sådan at det idømte opholdsforbud fastsættes til mere end 3 måneder.

Supplerende sagsfremstilling

Ved Vestre Landsrets dom af 4. juni 2014 blev *Tiltalte* ud over den i byrettens dom nævnte overtrædelse af straffelovens § 123 om vidnetrusler dømt for bl.a. ulovlig frihedsberøvelse efter straffelovens § 261, stk. 1. Han er ud over de straffe, der er nævnt i byrettens dom, tidligere straffet bl.a. ved Retten i Koldings dom af 11. april 2019, hvor han blev idømt 1 år og 6 måneders fængsel for bl.a. berigelseskriminalitet af særlig grov beskaffenhed.

Supplerende retsgrundlag

I byrettens og landsrettens domme er gengivet dele af forarbejderne til straffelovens § 79 c. Af de specielle bemærkninger til bestemmelsen fremgår bl.a. (Folketingstidende 2020-21, tillæg A, lovforslag nr. L 189, s. 35 ff.):

”Et opholdsforbud efter den foreslåede § 79 c, stk. 1, vil være relevant, hvor forholdet, der giver anledning til opholdsforbuddet, er begået i nattelivet eller i tilknytning til den dømtes færden i nattelivet.

Det vil således være relevant at idømme et opholdsforbud, hvis forholdet er begået i aftenog nattetimerne eller på anden vis er begået i tilknytning til den dømtes færden i nattelivet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor forholdet er begået en tidlig morgen i forlængelse af, at den pågældende har opholdt sig på en natklub, bar eller lignende.

Det afgørende vil være, at et forbud, på grund af karakteren af den begåede kriminalitet, vurderes at ville virke forebyggende i forhold til ny ligeartet kriminalitet. Der vil i den forbindelse f.eks. kunne lægges vægt på, om forholdet er begået på eller i tilknytning til et serveringssted eller i tilknytning til eller i en nattelivszone.

Et opholdsforbud vil skulle idømmes af domstolene efter en konkret vurdering af, om et opholdsforbud vil være egnet og nødvendigt for at forebygge nye lovovertrædelser af lignende beskaffenhed ved at sikre, at den dømte i en periode ikke kan færdes og opholde sig i nattelivet. Domstolene vil i den forbindelse skulle tage stilling til, om det må antages, at der er fare for, at den dømte vil begå ny ligeartet kriminalitet.

Det vil som udgangspunkt altid være tilfældet, hvis der er tale om gentagelsestilfælde.

Opholdsforbud vil dog også kunne gives i førstegangstilfælde, hvis det kan antages, at der er fare for, at den dømte vil begå ny ligeartet kriminalitet. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvor forbrydelsen er af grovere karakter, hvorved den dømte har demonstreret en vis voldsparathed. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis forholdet er begået af flere i forening, er begået over for flere ofre, eller der er tale om flere voldelige overfald af samme offer. Det kan også være tilfældet, hvis den pågældende har været i besiddelse af særligt farlige våben.

Det vil bero på rettens skøn, om det pådømte forhold er af en sådan karakter, at der kan gives forbud i tilfælde, hvor den dømte ikke tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet.

Et opholdsforbud vil endvidere skulle være proportionalt med den begåede kriminalitet. Den tidsmæssige udstrækning af et forbud vil i den forbindelse skulle indgå i proportionalitetsvurderingen. Det må antages, at et opholdsforbud meddelt for en periode på omkring 3 måneder almindeligvis vil være proportionalt, hvis der idømmes en betinget eller ubetinget fængselsstraf i omegnen af 30 dage, også i førstegangstilfælde.

Vedrører en dom flere lovovertrædelser, hvoraf det ikke er alle, som er omfattet af den foreslåede § 79 c, stk. 1, skal der foretages en konkret vurdering af, om den overtrædelse, der er omfattet af bestemmelsen, i sig selv ville have medført en straf af en varighed, der kan begrunde et opholdsforbud.

...

Det foreslås i § 79 c, stk. 4, 1. pkt., at et opholdsforbud vil skulle gives på tid op til 2 år regnet fra endelig dom.

Den tidsmæssige udstrækning af et opholdsforbud vil skulle afhænge af de konkrete omstændigheder i sagen. Forbuddets varighed vil således skulle afspejle risikoen for, at den dømte begår ny ligearartet kriminalitet. Der vil i den forbindelse bl.a. skulle lægges vægt på grovheden af den begåede kriminalitet, og om den dømte tidligere er dømt for lignende lovovertrædelser.

Et opholdsforbud vil skulle være proportionalt med den begåede kriminalitet, og i den forbindelse vil den tidsmæssige udstrækning af et forbud skulle indgå i proportionalitetsvurderingen. Det forudsættes dog, at et opholdsforbud som udgangspunkt vil være af mindst 3 måneders varighed.

Ved fængsel i indtil 3 måneder må det antages, at det i almindelighed vil være proportionalt, hvis der idømmes et opholdsforbud på mellem 3 og 6 måneders varighed. Ved fængsel i indtil 6 måneder må det antages, at det i almindelighed vil være proportionalt, hvis der idømmes et opholdsforbud på mellem 6 og 12 måneders varighed og ved fængsel i mere end 1 år må det antages, at det i almindelighed vil være proportionalt, hvis der idømmes et opholdsforbud på mellem 1 til 2 års varighed.

Fastsættelsen af forbuddenes længde vil dog altid bero på domstolenes konkrete vurdering af, hvad der skønnes nødvendigt med henblik på at forebygge, at den pågældende begår ny, ligeartet kriminalitet.

I tilfælde, hvor der i den samlede strafudmåling tillige indgår straf for lovovertrædelser, som ikke opfylder betingelserne for idømmelse af forbud efter den foreslåede § 79 c, stk. 1, eller hvor der udløses reststraf fra tidligere domme, vil retten skulle fastsætte den tidsmæssige udstrækning af forbudet ud fra et skøn over, hvilken del af den samlede straf, der kan henføres til lovovertrædelser, som er omfattet af § 79 c, stk. 1.”

Anbringender

Tiltalte har anført navnlig, at der ikke er grundlag for give ham et opholdsforbud. Forarbejderne til straffelovens § 79 c indebærer, at et opholdsforbud i hvert fald som det klare udgangspunkt ikke kan gives, hvis det er første gang, at vedkommende bliver dømt for vold i nattelivet.

Han er ikke tidligere dømt for vold i nattelivet. Hans tidligere straffe kan ikke begrunde et opholdsforbud.

Hvis der gives et opholdsforbud, er der ikke grundlag for at udstrække det til mere end 3 måneder som fastsat af landsretten.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at der er tale om vold i gentagelsestilfælde. Volden er begået i nattelivet eller i tilknytning til *Tiltaltes* færden i nattelivet. Hertil kommer, at han tidligere har begået ligearartet kriminalitet uden for nattelivet.

Et opholdsforbud vil derfor være både egnet og nødvendigt for at forebygge ny ligeartet kriminalitet.

Henset til karakteren af den begåede kriminalitet og til, at *Tiltalte* tidligere har begået ligeartet kriminalitet, er der grundlag for at skærpe længden af opholdsforbuddet til 6 måneder.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstilling

Tiltalte er fundet skyldig i forhold 2 om vold i gentagelsestilfælde, jf. straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, ved om natten den 21. august 2021 ca. kl. 01.25 ud for værtshuset *Værtshus* at have tildelt den forurettede et slag i ansigtet med flad hånd. Han er desuden fundet skyldig i forhold 1 om kørsel i frakendelsestiden, jf. færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 2, og i forhold 3 om besiddelse af amfetamin til eget brug, jf. lov om euforiserende stoffer. Straffen er ved landsrettens dom fastsat til fængsel i 60 dage.

I anledning af forhold 2 blev *Tiltalte* ved landsrettens dom endvidere efter straffelovens § 79 c idømt et opholdsforbud, der indebærer, at han i tidsrummet fra kl. 24 til kl. 5 ikke må færdes og opholde sig på serveringssteder, hvorfra der foregår salg af stærke drikke til nydelse på eller ved salgsstedet, og hvortil der er offentlig adgang, og i nattelivszoner udpeget i medfør af § 6 b i lov om politiets virksomhed. Forbudsperioden blev fastsat til 3 måneder fra endelig dom.

For Højesteret angår sagen alene opholdsforbuddet.

Straffelovens § 79 c om opholdsforbud

Efter straffelovens § 79 c kan den, som er idømt en fængselsstraf mv. for overtrædelse af en række opregnede bestemmelser og love, gives et forbud mod at færdes og opholde sig på offentlige serveringssteder for salg af stærke drikke og i udpegede nattelivszoner i tidsrummet fra kl. 24 til kl. 5. Forbuddet gives på tid op til 2 år.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 79 c (Folketingstidende 2020-21, tillæg A, lovforslag nr. L 189, s. 35 ff.), at det er en forudsætning for at give et opholdsforbud, at overtrædelsen er begået i nattelivet eller i tilknytning til den dømtes færden i nattelivet. Endvidere er det forudsat, at der normalt skal være tale om betinget eller ubetinget fængselsstraf på 30 dage eller derover, for at et opholdsforbud kan komme på tale. Opholdsforbud kan dog ifølge forarbejderne også efter omstændighederne være relevant, hvis der idømmes en lavere straf, men hvor der f.eks. er tale om, at den pågældende gentagne gange tidligere er dømt for ligeartet kriminalitet eller for kriminalitet, der er begået i nattelivet. Vedrører en dom flere lovovertrædelser, hvoraf det ikke er alle, der er omfattet af § 79 c, skal der foretages en konkret vurdering af, om den overtrædelse, der er omfattet af bestemmelsen, i sig selv ville have medført en straf af en varighed, der kan begrunde et opholdsforbud.

I forarbejderne er det endvidere anført, at et opholdsforbud vil skulle idømmes efter en konkret vurdering af, om et forbud vil være egnet og nødvendigt for at forebygge nye lovovertrædelser af lignende beskaffenhed ved at sikre, at den dømte i en periode ikke kan færdes og opholde sig i nattelivet. Domstolene skal i

den forbindelse vurdere, om det må antages, at der er fare for, at den dømte vil begå ny ligeartet kriminalitet. I forarbejderne er det forudsat, at dette som udgangspunkt altid vil være tilfældet, hvis der er tale om gentagelsestilfælde, samt at et opholdsforbud dog også vil kunne gives i førstegangstilfælde, hvis det må antages, at der er fare for, at den dømte vil begå ny ligeartet kriminalitet.

Af forarbejderne fremgår desuden, at et opholdsforbud skal være proportionalt med den begåede kriminalitet, og at den tidsmæssige udstrækning af et forbud skal indgå i proportionalitetsvurderingen. Det forudsættes i den forbindelse bl.a., at et opholdsforbud meddelt for en periode på omkring 3 måneder almindeligvis vil være proportionalt, hvis der idømmes en betinget eller ubetinget fængselsstraf i omegnen af 30 dage, også i førstegangstilfælde.

Den konkrete sag

Tiltalte er som nævnt fundet skyldig i vold i gentagelsestilfælde ved at have tildelt den forurettede et slag i ansigtet med flad hånd. Volden blev begået om natten ud for et værtshus, hvor han kort forinden havde opholdt sig.

Der er derfor som anført af landsretten tale om vold begået i nattelivet eller i tilknytning til *Tiltaltes* færden i nattelivet. Landsretten har vurderet, at straffen for voldsforholdet isoleret bedømt skulle fastsættes til fængsel i 40 dage.

Tiltalte er ikke tidligere straffet for ligeartet kriminalitet i nattelivet eller i tilknytning til nattelivet. Imidlertid er han tidligere flere gange straffet for ligeartet kriminalitet uden for nattelivet. Han er således straffet i 2013 for bl.a. to røveriforhold omfattet af straffelovens § 288, i 2014 for bl.a. vidnetrusler og ulovlig frihedsberøvelse omfattet af straffelovens § 123 og § 261, stk. 1, samt i 2016 for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 119 om vold mv. mod person i offentlig tjeneste.

På den baggrund finder Højesteret, at betingelserne i lovforarbejderne om, at et opholdsforbud vil være egnet og nødvendigt for at forebygge nye lovovertrædelser af lignende beskaffenhed, er opfyldt.

Højesteret tiltræder herefter, at der er givet *Tiltalte* et opholdsforbud efter straffelovens § 79 c.

Det tiltrædes endvidere, at forbudsperioden er fastsat til 3 måneder. Der er herved lagt vægt på, at landsretten som nævnt har vurderet, at straffen for voldsforholdet isoleret bedømt skulle fastsættes til fængsel i 40 dage.

Højesteret stadfæster derfor landsrettens dom.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.